

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze

Farnost Cheb

Zapisovatel, moderátor: Eva Kolařová

Kontakt: 731 619 729

Otázka číslo 1: **Společníci cesty**

1. Kolo:

- Lidi okolo vnímáme v několika skupinách:
- Pokřtění – odmítají církevní hierarchii, ale ne řadové křesťany z důvodu omezení pro rozvedené a znovu seždané, zákaz oplodnění in vitro, antikoncepce – vede to k pokrytectví – mají tím osobní zkušenost
- Dospělé děti věřících rodičů – nepraktikují, kostely a bohoslužby vnímají jako muzeum, modlí se v přírodě
- Nepokřtění a hledající – do kostela nechodí, protože tam na ně padne deprese, sami staří zamračení lidé
- Nepokřtěná starší generace – odmítáči náboženství „an sich“ - omílají komunistické definice ze základní školy, nadávají na všechno a na všechny i na praktikující starší lidi
- Praktikující starší generace – pravidelní návštěvníci bohoslužeb, spokojení, aktivní v úklidu, ve Tříkrálové sbírce, v charitě, nic nového nepotřebují, za bolševika pronásledovaní pro víru, nyní šťastní
- Hanička – malý zázrak – vychovaná v komunistické rodině – víra k ní přišla sama! -bezkonfesní, zato v Duchu svatém
 - Někdy jsem se svými názory okolí k smíchu, někdy mají ale posluchači zájem
 - Vnímám, že kdybych nebyla věřící, chovala bych se k okolí hůře
 - Důležité je chovat se jako křesťan, aby se okolí samo na můj život ptalo, protože někdo se s církví ani v životě nesetkal
 - Lidé kolo nás očekávají, že křesťané budou bezchybní, každé selhání je vnímáno velmi citlivě
 - Lidé si často myslí: církev = hierarchie, ale to není celá církev
 - I od přátel zaznívají kritické hlasy o minulosti – inkvizice, nevzdělanost a nekritičnost členů, ale zároveň mají obdiv k architektuře, myslí si, že dnešní mládež už církev nezajímá, nemají o ní nové informace
 - Lidé v nouzi se na církev obracejí, ale když jim je pomoheno, pak zase venku na ni nadávají

2. Kolo:

- Synoda je o nás pro nás
- Některým lidem zevnitř vadí, když se farář chová přirozeně (běhá, jezdí na motorce, přestavuje faru, chodí ven s dětmi...) – nostalgie po starých časech
- Dětské mše jsou dobré na povzbuzení, že slavíme společně, ale zároveň je to i rozruch, který někomu může vadit v usebrání – do kostela jdu abych i osobně viděl přátele, ale potřebuji řád, dobré by byly dvě bohoslužby
- Náš kostel vnímám jako tmavý a studený, naopak se mi líbí v Koinonii, tam přijde více lidí – vnímám to tam jako hezčí a vstřícnější pro hledající
- Vítání u vchodu do chrámu je dobré, ale důležitý je i čas na vzájemný rozhovor s ostatními farníky

K čemu nás to vede:

- Ke kontroverzním diskusím se stavět zdrženlivě, ale kde je to možné trpělivě vysvětlovat
- Posílit vítače u dveří do chrámu, aby stíhali všechny příchozí, staré i nové
- Obnovit farní kafe a víc zvát osobně i cizí
- Ohlášky dávat až na konci, aby si lidé pamatovali informace a akce, kam mohou jít
- Šířit dobro, úsměv Lásku i v běžném životě mimo kostel – pozdrav nebo úsměv nic nestojí, ale hodně zmůžou